

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Venerabilis Arnesti, (vulgò Ernesti) Primi Archiepiscopi Pragensis

Balbín, Bohuslav

Pragæ, 1664

Præcipuæ Ædificatones Arnesti ab Anno 1343. ad Annum usq[ue] 1360.
commemorantur. Caput II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42763

Martyrologiū
Eccles. Prag.
M. S. 7. Cal.
Maij.

manu nostrâ plenè scripsimus, ad rei memoriam sempiternam. Hæc Carolus in litteris, quibus autographum Ecclesie Pragensi donavit 1354. Feltri. Legi ipse hæc autographa & testimonia Nicolai Aquileiensis Patriarchæ, & Canoniorum; ac Cæsaris ipsius Caroli manum regiam sum veneratus. Ex eo autographo S. Marci in Ecclesia Pragensi Metropolitana die Sancto Pasche, item Ascensionis Domini die, Evangelium canebat. Diasonus, ut vetus Manuscriptum Martyrologium Ecclesie Pragensis significat. Sed dubitant ignari de hujus rei veritate? dubitent ignorantes; docti certè non dubitabunt. Satis certum est, S. Marcum Alexandria Patriarcham, Evangelium suum latinè primùm scripsisse, quod ipsemet postea in Græcum convertit; id varijs antiquorum testimonijs, tum ratione, duo Ecclesie atate Majorum lumina, Bellarminus & Baronius Cardinales, demonstrarunt. L. 2. de Verbo DEI. C. 7. & Baron. in Annalibus Ecclesiast. An. Christi 45. n. 38. & seqq. Latinus Archetypus, multorum annorum spatio asservatus Aquileia (cujus pars hic noster est) Venetias tandem translatus, ibidem asservatur, geminâq; est hujus & illius scriptura. Baron. l. cit. n. 41. Gaultier. in Chronogr. pag. 2.

Præcipuæ Ædificationes Ar-
nesti ab Anno 1343. ad Annum usq;
1360. commemorantur.

CAPUT II.

In Epitome hist.

Principes æ-
dificationi-
bus oblectantur.

Magnificè de Traiano Cæsare *Entropius* locutus, eunt (ob publicorum operum multitudinem) *Orbem terrarum* adificasse dixit. Et sanè plerosque optimos Principes, & ad imperandam naturâ, aut institutione factos, ædificatores fuisse, & ædificationibus oblectatos, facile, si id ageretur,

retur, ex omnibus Historijs probari possit. Meliores, sapientiores, & pacis amantiore in *Iudæa* Reges, quid aliud agebant? *Moses* (quod unū in solitudine, & vago tum populo potuit) *Tabernaculum* descripsit, & struxit. Jam ex profanis Regibus, si petenda foret autoritas, nihil esse testatius possit: legantur, quæ de *Cæsaris Iulij Basiliæ Vitruvius*, de *Alexandri Urbibus Plutarchus* & *Arrianus*, de *Carolo M. Eginhardus* scripserunt. *Carolus IV.* Imperator, & *Arnestus* Archiepiscopus, toti in hoc labore: Murariorum, & Architectorū (si joculari liceat) illud sæculum fuisse, posses dicere. Enumerabo rursus per Indicem, quæ *Arnesti* præfente pecuniâ surrexerunt, omnia magnificè ab ipso descripta, non ligneo aliquo opere, sed cocto laterculo ad diuturnitatem constantia, pulcherrimis deinde candidisque lapidibus, velut limbis, incincta, purpuram inversam & prætextam diceret; ita *Arnesti* opera & arces à laterculis rubebant; portæ, fenestræ, apices candebant, tecta iterum imbricibus purpuram referebant. *Domum* primū Archiepiscopalem, in minore Praga sitam, sic in usum aptavit *Arnestus*, tantisque divitijs instruxit, ut cum domibus *Electorum*, & Principum *Saxonicorum*, *Burgundicorum*, & aliorum, qui *Pragæ* per id tempus multis millibus habitabant, *Domus Archiepiscopalis* certaret. Eam postea *Ioannes Arnesti* successor, Præsul vitæ sanctimoniâ inclyrus, elegantissimis Imaginibus, duplicique Palatio auxit. Arsit, & flammis concidit regia hæc *Domus* A. 1419. paulò antè quàm Hæreticorum flammis Religio in *Bohemia* cum Cœnobijs omnibus confligaret. Jam antè narravi, *Ecclesiæ S. VITI* magnam partem, & immensæ illius fabricæ structuram, item *Sacrarium Canonorum Arnesto* deberi.

Aggressus deinde Archiepiscopales ditones *Arnestus*, *Brodam Bohemicam*, Civitatem Patrum memoriâ pulcherrimam, mœnibus omnem cinxit, vallisque & fossis, semel iterumque circum mœnia porrectis, lacunisque profundissimis, ita permunivit, ut longo post tempore, A. 1421. florentissimum *Pragensium* exercitum *Broda* fatigârit, neq; nisi fraude, & per cadavera suorum, hostibus euntibus patuerit. Merebatur hanc ab *Arnesto* gratiam egregia

Vitruius, in *Architecton.* *Sutton.* in *D. Iulio.* *Plutarchus* in *Alex. M.* *Arrianus* in *expedit. Alex.* *Eginhard.* in *Vita Caroli M.*

Maximus aedificator *Arnestus*.

I.

Hagek A. 1350. *Dubrav. hist. Bohem. l. 22.*

Hagek A. 1367. *Landa in M. S. A. 1419. 1420.*

II.

Hagek A. 1343.

III.

Stransky in Rep. Bejem. C. 2. in Broda. M. S. Vra. Hagek A. 1364.

IV.
Hägck. l. cit.
M. S. Vita.

egregia Civitas, ad quam proximè pagus *Chotun*, qui nascentem primus vidit *Arnestum*, tum *Arx Hostinna*, aliæq; paternæ *Arnesti* ditiones. Eadem in Civitate *Brodensi* *Nosocomium* pauperibus excitavit, certisque ac liberalibus proventibus locupletavit.

V.
M. S. Vita.

Munivit deinde mœnibusq; cinxit Civitatem suam *Raudnicium*, & loricis prætextis præclare ad tolerandam obsidionem firmavit, ut A. 1421. *Ziskam*, Polyorctem illum Bohemiæ, & magnum expugnandarum urbium artificem, irriferit. In eo ipso loco

VI.
Hägck. A. 1367

arcem Archiepiscopalem pulcherrimè exornavit, Turrimque rotundissimam & altissimam cœpit educere, quam anno demum 1367. *Ioannes* Archiepiscopus successor absolvit.

VII.
Hägck. A. 1360.
Paproc. in Tina.

Sed *Tinam* *Horssoviensem* inter Civitates omnes suas amâsse plurimùm, eamque *Arnesti* amore inclaruisse, narrat *Paprocus*. Mœnibus hanc etiam cinxit, Urbis nomen ac dignitatem & Insignia contulit, atque aliâ adjecit ornamenta; ipsèdemque *Tinensibus*, ut omnibus *Mise* Civitatis Privilegijs gauderent, ut sinè omni onere domos, agros, prata, &c. possiderent; ut secundùm jura *Veteris Urbis Pragensis* facultates suas vendere, cui vellent, filias, viduasque nuptui dare possent, concessit. Hæc omnia privilegia A. 1406. 1534. à Regibus plurimis, ac præcipuè *Sigismundo*, ac tandem à *Rudolpho II.* propter eorum, ut Reges loquuntur, in fide Catholica tuendâ constantiam, confirmata fuisse scio. Sed antè *Carolus IV.* ab *Arnesto* rogatus, Civibus gratiam *Telioniorum* per Bohemiam fecit. Neque de Cœlo *Tinam* amare cessavit *Arnestus*, quandoquidem illius meritis tribui potest, quòd *Tina* tam præclaros viros prioribus sæculis & nostris genuerit, communemque cum Urbe fidelissima *Pilsna* sibi gloriâ compararit: in hæreticorum Regno tribus sæculis Fidem Catholicam inconcussam servasse, quamvis à Dominis hæresi infectis regeretur. Arces vetustate collabentes suas renovari, & firmari denuo jussit *Arnestus*, ostenditque Patriam his quoque præsijs, & firmamentis egere: *Cheynovij* primùm celebratissimam Arcem extruxit, quam nunc in ruderibus malè stantem aspiciamus. Aliam in *Rzeciz* condidit, aliam in *Zerciz*, aliam in *Kyge*, plurèsq; alias. In *Liban*

VEN. Arnestus Tinenses amavit.

VIII.
Hägck. A. 1364.
Paproc. in Arnesto.
M. S. Vita.

IX. X. XI.
XII. XIII.

(quod

(quod oppidum *Arnesti* Majores tenuerunt, quòdque Archiepi-
scopatu deinde donasse creditur) *Nosocomium* ædificavit, atque,
ut Vita Scriptor vetustus loquitur, *muniuit necessarijs atq, compe-*
tentibus impendjs. *Przibramum* deinde, argenti fossionibus nobi-
lem civitatem, cum à *Carolo* Cæsare primùm accepisset, videretque
aptum solitudini suæ locum, ubi inter sylvas & montes medios,
operasque diurnas ac nocturnas, minùs quæreretur, suisque stu-
dijs vacaret liberius, *Arce* ibidem à se descriptam, quæ paucis-
simos caperet, condidit, in qua (antè quàm *Glacienfè* Cœnobium
fundaret) latere solebat, & *Diva Virgini* quotannis mensè inte-
gro servire. Hinc ortum habuit falicissima illa *Statua*, quam *Di-*
va Virginis in S. Monte, vocamus; nam in ea *Arce* ad radicem
Montis S. Sacellum ad Orientem Solem *Arnestus* erexerat, quod
ex ipso arcis muro aliquantum exiens, hodièq; à Curiosis in an-
tiquitate observatur. In eo angustissimo Sacello super aram *lignea*
Beatissima Virginis stabat Effigies; ante cujus *Simulacrum* arden-
tissimè precabatur, & incruentam Cœlo hostiam elevabat; men-
sula item erat, in qua pietate illa, primà velut cõitione ponente,
aureum illum de *Excellentijs Beatissima Virginis* librum lucubra-
bat. *Statua lignea*, de qua loquor, arce ruente in cumulum, *Ma-*
gnâ *Divinæ Matris & SS. Angelorum* curâ, cum *Campanula*, &
cum *Ara lapidea*, seu *Aræ lapide*, super quo *S. Prasul* sacra facie-
bat, ex virulentis hæreticorum manibus erepta, in vicinum mon-
tem ascendit, hodièque magno populorum honoratur accursu.
Hujus Arcis *Przibramensis* excidium *Bartholomæus de Drahenicz*
Equestris Ordinis inter Bohemos Vir, in historia suorum tempo-
rum descripsit.

Arnesti in
Przibra-
mensis be-
nefentia.

XIV.

Hagek. l. cit.
M. S. Vra.
Taprocius in
Arnesto.

Vide historiã
S. Montis.

M. S. Barthol.
de Drahenicz.
apud me.

Addidit *Przibramensibus* suis *Arnestus*, ut solebat, *Hospita-*
lem *Pauperum* domum, *Templo S. Ioannis* aditam, quæ, quòd
Pauperes Religionem synceram & veterem sequebantur, *Zifskia-*
no bello arsit. Nunc lapidum infelix congeries eo loco. Tanto
illa *Hussitarum* rabies in res Catholicorum furore rapiebatur, ut
neque Catholicorum ædificia suis usibus servarent, sed velut sce-
lerata, & quæ sceleratos facerent, plerumque urerent flammis,

XV.

Hussitarum
prima rabie-
es.

sæpe cum flammæ saxa non vincerent, magno lignorum labore, & manu ruinas juvabant. *DEVS* omnia de *Chao*, imò de nihilo, dum crearet, evoluit; hi postremi nebulonum, in *Chao* & in nihilum *Bohemie* Regnum optassent redire, & velut rabidi Canes, lapides etiam Templorum mordebant. Ad *Arnestum* redeo; *Piscinas* complures magnis impensis *Arnestus* extruxit, nè quid terræ cultu vacaret, & ubi inutile frugibus solum erat, aquis mergebat; magnum eo tempore piscinarum, quibus nunc abundat *Bohemie* regio, pretium, aded ut solis & delicatis tantum divitibus, more Romano ex piscibus cibi pararentur; id quoque bonum commune, pretiosus apud *DEVM* pauperibus, diligentia sua fecit *Arnestus*.

XVI.
Piscinæ quò-
dam magno
in pretio.

Notæ in Caput II.

Imperatores
ædificati-
bus occupati

Zonaras. To. 3.
Luit. l. 6. C. 2.
Martinus in
Atlante Sini-
co.
Georg. Dran-
dius in Centon.
ad Solin.

Domus arti-
ficiosa.

Imperatores ædificationibus oblectatos. De ea re agit Guido Pancirolo libro de rebus deperditis, & Henricus Galmuth, in ejus Commentario. Vide Lipsium in libris de magnitudine Romana. De Vespasiano Imp. egerente terram in ædificationem Capitolij Podin. L. 6. de Repub. C. 3. ut sanctius, M. Constantinus extulit suis humeris 12. Cophinos ruderum in honorem SS. Apostolorum. De ejusdem solio agit Luitprandus. Meliores Imperatores Sinici ædificatores fuerunt. De Adriani muro per Britanniam ducto vide Draudium, apud eundem maximas ædificationes, præcipue Palatiorum, invenies.

Domus Electorum Pragæ. Describit has *Dubr. l. 22. hist. nominatim de Saxonie Duce*: Ipse verò Saxonie Dux, inquit, occupatâ juxta pontem Pragensem de consensu Caroli areâ, domum sibi à fundamentis excitavit, præter cætera vivarijs vitreis usque ad supremam contignationem subductis, ut pisces in illis natantes commodius à prætereuntibus conspici possent, adornatam, &c. Nonnulli Ducum, &c.

Tina

Tina præclaros Viros genuerit. In *ys* numero-
rantur Wenceslaus Sturmius a S. P. Ignatio in Societatem IESU
 admittus, primus Provincie Bohemia Professor, scriptis in Patria con-
 tra hereticos editis clarissimus. Ex eadem Vrbe fuit R. P. Vitus
 Pachta S. J. magna olim apud Moravos Proceres autoritatis vir;
 apud Waldsteinium item Fridlandia Ducem omnia poterat, eiq; pri-
 mam suam felicitatem Dux gratissimus solebat adscribere. Tinam
 quoq; Patriam habuit Simon Brensius Archiepiscopus Trapezuntinus
 & suffraganeus Pragensis, vir autoritate & fide in Cæsarem Ferdi-
 nandum II. spectatissimus. Indidem orti fuere duo Flaxij, alter Me-
 tropolitana Ecclesie Decanus; alter Societatis nostre Sacerdos, in con-
 vertendis ad Fidem Catholicam Pickarditis felicissimo labore versa-
 tus, cuius etiam in manibus, venerabilis hostia loco, caro est visa, dum
 eam dubitanti, aut potius hesitanti Catechumena porrigeret, ut narra-
 vit R. P. Chanowsky in libro de Bohemia nuper vulgato, Plures
 Tineses viros egregios adducere possem, sic unus pro omnibus, qui in
 Aula Cæsaris vivit, vir prudentia, nomine litterarum, & lingua-
 rum peritiâ clarissimus, cui Tina solum natale fuit.

Tincensium
 gloria.
 Ribad. in Cæs.
 talogo Scriptor.
 S. I.

In vestigio Hei-
 timsa Pia.

M. S. Viti.
 M. S. Glacense.
 A. 1304.

A. 1304.

Silvæ & Ar-
 ces aptæ Pal-
 ladi.

Arces vetustate collabentes renovari. Addi-
 tur in Manuscriptis Arx ab Arnesto condita Trochosomenis, aliud
 M. S. vocat Trohosomenis; qua illa sit, nescio, nullam hoc nomine
 licuit invenire. Hagek enumerans Arces ab eo conditas, hanc omi-
 sit. Forsitan est Rohozecensis, vel ut nunc vocant, Rohoficensis
 latronum postea sub Wenceslao Cæsare receptaculum. Kyge Pagus
 inde appellatus sit, habes apud Hagek. Probabile videtur eum
 pagum Pragensi Ecclesie ab Arnesto donatum. Accepit enim has di-
 visiones hereditate Arnestus ad Auwal montem natus, ut antè narra-
 vi.

Studijs vacare liberiùs. In silvis & arcibus ab ho-
 minù consuetudine remotis optimè lucubrationes procedere suo exem-
 plo docet junior Plin. L. 1. totâ Epistolâ 6. Experieris, ait inter alia,
 non Dianam magis, quàm Minervam montibus inerrare, &c.

Arcium in
Patria utili-
tates maxi-
mæ.

Loco cit.
Caesar l. 7. de
bello Gallico.
Hirrius lib. de
bel. Alexan-
drino.
Appianus de
bello Punico,
Livius l. 3.

Arcium de-
fensio.

In Politicis dis-
sertat. Lib. 19.
1090 disertat. 4.

Patriam his quoq; præsidijs egere. Qui pa-
rùm in Politicis versati sunt, putant in regione suspecta, Arces per-
mittendas non esse, ac dirui oportere. Falluntur enim verò luculenter,
& omnium, quos unquam legerim, Polemicorum, & meliorum Politi-
corum sententijs confutantur. Nam si de limitaneis primùm loqua-
mur: quis tam improvidus militiae Dux, qui eas existimet diruen-
das, quæ aditum hostibus præcludunt, nobis semper patent, ad rece-
ptum? potius, si antè non fuerint, sunt adificandæ. Caletum cum
haberent Angli, dicebant, se Claves Gallia ad cingulum alligatas
gestare. Univerſim de arcibus sic sensit Aristoteles l. 7. Politic. C. 11.
Arces muniendas non esse censere, simile est, ac si quis regionem
quærat hostibus expositam, & loca montosa circumcidat, ut scili-
cet facilius hostes impunè possint volitare. Vide plura apud eun-
dem in hanc sententiam prorsus divina. Alterum Arcium genus in
Patria his rationibus fere defendi potest. 1. Arces hostilè in Patriam
ingressum debilitant, ut ait Aristoteles. 2. Parvis copijs defendun-
tur, ut Iulius Caesar magnus belli Imperator notavit. 3. Imminentibus
periculis ad eas confugitur, neque patria divitijs omnibus
spoliatur. Ita Hirrius. 4. Hostis delassatur. Sic Appianus. 5. Dum
hostes eas oppugnant, nos beneficio temporis uti possumus, sic
Livius. Sed obijcies: infidelitate Ministrorum arces traduntur,
hostes in Patria nidificant, regio ipsa suspecta est, &c. Respondet
Ammiratus: si Minister tuus Te prodere velit, nullum esse remedium.
Nemo unquam dixit: Exercitum contra hostem non esse alendum;
& tamen facilius exercitus universus ad victimam duci potest, &
prodi ab infideli armorum Ministro, quàm simul omnes arces hosti tra-
di. Adde, quòd si pauculas retineas arces, regionem simul retineas, ut,
neq; si velint, omnes à fide subditi possint desciscere, facilius autem sine
arcibus desciscunt. Hæc omnia accuratissimè probavit Scipio Am-
miratus Politicorum Princeps, suadetq; nullis omnino munitas arces
unquam diruendas, multòq; minus, postquam eas ab hoste tuo sanguine
recuperaris, deserendas. Idem tacitè efficacissimèq; Machiavellum
errasse ostendit, qui diruendas Arces esse censuerat. Sed plura alia
Machia-

Machiavelli in Politicis errata egregij Authores demonstrant. *Quid* Poffewinus in
hactenus Belgium tot hostibus cinctum, quid Sabaudiam, quid Hol- Judicio de
landiam invictam præstitit? certe nullum hostium votum majus, Machiavello,
quam omnes, in terra nō sua, Arces & munitiones perire. Putat Am- Lips. in Polit-
miratus hāc unicā Arte Romanos Orbem terrarum occupasse, quod ticu.
Arces, limitēsq; munire optime sciverint, ut, quod semel adepti sunt, Loc. cit.
nunquam facile dimiserint, longius semper ac longius serpentes; cūm
contra Septentrionales populi, munitionū ignari, impatientes ad ob- Tacit. l. 19.
sidionem longam, & deniq; in defendendis ijs, infalices sint, quod exem- Annal
plis omnium atatum, atq; etiam nostra posse comprobare. Chromerus in
hist. Polen.

Manu ruinas juvabant. *Id apparuit in arce Nova-*
Regis Wenceslai, quam Pragenses tanto odio diruere, ut solo dili-
genter equato, nullum lapidem lapidi cemento connexum reliquisse
dicantur, quanquam id non odio religionis, sed Regis factum. Idem
in Sedleczeni, alijsq; Cœnobys, idem in Aulæ Regiensi perpetrarunt.
Non enim incendio rabiem suam exsatiarunt heretici, sed (ut Tra- Hist. Bohem.
ditio illius Monasterij habet) Pragā advexere quasdam machinas, C. 36.
quibus rudera ab incendio relicta deicerentur. Corruit tum illud Regium O-
Opus, quod Cœnobiorum Miraculis in hist. Bohemie accenset Aeneas pus in Cœno-
Sylvius: Ambitus enim erat, qui hortum clauderat, in cujus la- bio Aulæ Re-
teribus totum Vetus, Novūque Testamentum, à Genesi usque ad giæ dejecit
Apocalypsin ad verbum, in Tabulis grandibus litteris elegantē hæresis.
descriptum legebatur, eā perspectivæ ratione, ut litteræ quò altiùs
irent, paullatim crescerent, totaque à summo deorsum lectio fa-
cilis præberetur. Hoc decus Hussitarum rabies delevit. Ita
Silvius.

Piscinas complures magnis impensis Arne-
stus exstruxit. *Ejus rei artem discere Arnestus poterat, in*
paterna ditone Pardubicensi, in qua una quadringenta præter pro- Sivansky in
pter piscine numerantur. Non postrema est apud Bohemos œco- Repub. Bojem.
nomiæ pars hæc cura Piscinarum. Scio non satis ab Exteris intelli- C. 2. §. 5.
gi, quid piscinarum nomine intelligatur; qui non viderunt, per igno- De Piscinis
rantiam lacus esse putant, ut ipse audivi. Sunt autem arca quedam in Patria,
earumque
commodia.

ingentes & profunda, magno operarum labore effuso solo, pleraq; latitudine tantâ, ut plures hora ad obeundum, aliquando medius etiam, dies, requiratur; minima sunt, qua mediâ horâ, aut horâ unâ possunt obiri. Hæ (ut dixi) area declives aggeribus manufactis, & plerumq; lapideâ maceriâ, castrorum more, muniuntur; inducitur aqua, non mortua, sed perpetua, & qua recens semper possit succedere, induuntur deinde Cyprinorum, seu Carpionum familia multa (juxta piscinae magnitudinem & pabuli proportionem) ex his proles suo tempore in alias piscinas transferuntur, dum ad justam magnitudinem crescant, fiântq; vendibiles. Nam piscina omnes sic aptata sunt, ut, cum Dominus jubet, aqua emittatur, & pisces relinquuntur in seco. Suavissima est piscium Bohemicorum caro, quod non aquâ lacustri & stagnante, sed vivâ & novâ semper affluente, vivunt & gignuntur. Adest quoq; in piscinis anatum, anserumq; Silvestrium (aliquando, sed rarissime cyenorum) ac taterarum avium, quæ gaudent aquis, ingens copia, letissimumq; Domino præbet aspectum, cui, velut fruges, pisces certissimi nascuntur. Scio Dominorum non paucos, quos annis aliquot aureorum millia ex piscinis percepisse; parvâ, aut nullâ suâ potius impensâ. Ita fit, ut nulla terra pars inculta relinquatur; tellus enim inutilis & palustris, piscinis destinatur. Facundias piscium mirabilis tum Carpionum, tum Luciorum, Percarum, &c. ex quibus Lucij, cum ad piscinam neq; aditus aliunde, neq; exitus piscibus pateat, tamen semper, dum aqua è piscinis dimittitur, magnâ copiâ (majore & nondum cognito satis arcano nature) inveniri solent, non impulsu, sed spontè & sinè cura nati. Eorum optima caro semper comeditur, & semper habetur.

Hanssius
Haugwicius
Bava Moravus
in Vita Ioan.
Dubravij.

De piscinarum cura & cultu scripsit accuratè Joannes Dubravius Episcopus Olomucensis, qui Moravos piscinas adfocare docuit. Est autem memorabile, nullum omnino fluvium Bohemiam ingredi, sed omnes domi nasci fluxivos, ex patris montibus, velut si viverent, salientes. Hinc ea piscium salubritas, non alteri terræ facile communis.

Hæc de piscinis allata, si quis aberrantia & abhorrentia ab Arnesti vita putat, multum fallitur: Arnestus enim ex Pauperum amore, atq; etiam magnificentia perpetuo studio, Piscinarum in Bohemia

hemia maximus author, seu propagator ab Antiquitate nominatur, quo beneficio crudelissima fami (quæ ejus tempore Bohemiam vexavit) consuluit, atq; etiam in posterum providit.

QUATUOR COE- NOBIA AB ARNESTO CONDUNTUR.

Primum ad Montem Sacz-
kam Cœnobium.

CAPUT III.

Philippus Alexandri Pater, cum gloriam ex novis quibusdam, & ante ignotis studiis quæreret, Urbem condidisse dicitur peregregiam, in quam omnes nequam, perditos, nulliusque frugi homines, undique maximis præmijs invitatos includit, & Poneropolin, quasi improborum urbem diceret, ex re ipsa appellavit. Ridiculum inventum, laudabile tamen, si colligi ex Orbe universo unum in coetum improbi possent, ubi, nisi seipos, neminem vexarent; nunc quia numero ferè boni vincuntur, plures Poneropoles, quàm Agathopoles per universum Orbem sparsas invenias. Meliore exemplo Plotinus Platonicus, Philosophus solis urbem in Campania condere parabat, quæ Platonis legibus (ab eo in libris de Republica latis) uteretur, sed facultatem ejus urbis condendæ nunquam à Gallieno Cæsare, infelix Philosophus, potuit impetrare. Felicissimi habendi sunt ij, qui religiosissimorum hominum cætus, & quandam veluti coloniam cœlitum, &

Civitas Poneropolis,
Plutarch lib.
de curiosis

Baron. A. Chr.
264. in An-
nal. Ecclesiast.

Multitudo
Religiosorum
in angusta
Bohemia,

Rem-